

Mening med Frie, har forladt dette Princip, der var gjort gjældende i de tidligere Krigsskattanordninger, idet jeg er overbevist om, at der derved vilde fremkomme en høist ulige Beskatning, da det kun blev Pantekreditorerne, man i saa Fald rammede, men derimod ikke de Øvrige, der paa anden Maade havde anbragt deres Penge; disse sidste vilde det ganske sikkert nu være langt vanskeligere at bringe ind under Skattebyrden, end det dengang var, idet det er en given Sag, at en stor Deel Formuer her i Landet nu ere anbragte i udenlandske Statspapirer, som det vilde være aldeles umuligt at ramme. Det er en Erfaring, at den Ret, man dengang gav de forskjellige Debitorer, var for dem lebsaget af forskjellige Ulemper, idet Kreditor ofte ved denne Bestemmelse fandt sig foranlediget til at opsigte sin Panteobligation eller paa anden Maade at skaffe sig Fyldestgjørelse. — Jeg skal nu tillade mig at dvæle ved et Par enkelte Punkter og navnlig ved den Bestemmelse i § 1, der handler om, hvorledes Krigsskatten skal fordeles i det Tilfælde, at en Eiendom er bortarvesættet. I den forrige Krigsskatslov fandtes vel ogsaa en Bestemmelse om Arvesætte, men den var dog udtrykt paa en saadan Maade, at det deraf fremgik, at Arvesæsteren maatte ansees som Eier; det var altsaa Arvesætte med Ret til at sælge og pantsætte, som man dengang gav en særskilt Bestemmelse for. Her ere Ordene imidlertid mere omfattende, og man maa derfor antage, at det er Meningen, at Bestemmelsen tillige skal omfatte saadanne Arvesætere, der ikke have en saa vidtgaaende Ret. Jeg vil ogsaa tillade mig at bemærke, at der er Forhold, som vistnok nødvendiggjøre et saadant Hensyn. Jeg har for mig en Fortegnelse over det Staden Kjøbenhavn tilhørende Bidstrupgods, der er affattet i Anledning af det paatænkte Salg af dette Gods, og i hvilken der for enhver af Eiendommene er tilføjet de Indtægter, den har havt — saavidt jeg husker — i Aaret 1861. Seer jeg hen til disse Indtægters samlede Beløb, saa udgjøre de omtrent 17,000 Rb. Efter Hartkornet vil der paa alle disse Eiendomme komme en Krigsskat af 7,475 Rb., hvoraf de tre Femtedele, hvis jeg forudsætter, at disse Eiendomme ikke skulle behandles som Arvesætteeiendomme,

ville udgjøre 4,485 Rb. Her vil altsaa Eieren komme til at svare over 25 pCt. af sin Indtægt i Krigsskat, medens den almindelige Afgift er beregnet at skulle være 3 pCt., og tilmed er under denne Beregning indbefattet de flere Eiendomme, der ere i Arvesætte eller Reie, og som altsaa egentlig ikke høre herhen; jeg har ikke havt Tid til at udforske disse sidste, men gjorde man det, vilde Forskjellen vise sig endnu meget større. Man vil finde flere Eiendomme opførte i denne Fortegnelse, hvis aarlige Indtægt kun er meget lidet større end de tre Femtedele af Krigsskatten, og man vil endog kunne finde Exempler paa, at Eieren ikke blot vil miste hele sin Indtægt af den enkelte Eiendom, men desuden komme til at give Penge til, for at kunne betale denne Tre-femtedeel Skat. Dette er et Forhold, hvortil der vistnok maa tages Hensyn, og det er ikke ene-staaende; det er mig bekendt, at der er enkelte Stiftelser, der ere Gods, hvis Indtægter ere saa lave, at et lignende Forhold der vil indtræde. Jeg troer derfor, at Eiendomme som disse bør indbefattes under Begrebet „Arvesætte“, om de end ikke i alle Henseender ere svarende til dette Begreb, og at man navnlig bør opfatte Begrebet saaledes, at det kommer til at omfatte de Eiendomme, hvor saavel den aarlige Afgift som Indtægningssummen ere uforanderlige og bestemte fra gammel Tid af, thi i disse Tilfælde staaer det ikke i Eierenes Magt at faae sine Indtægter forøgede saaledes, at de kunne bære en saadan Skat som denne. — Hvorvidt det er rigtigt at § 2 paalægger Staden Kjøbenhavn at udrede et Beløb af 540,000 Rb., sammenlignet med det Beløb, der er lagt paa de øvrige Kjøbstæder, har jeg for Tiden ikke undersøgt saaledes, at jeg tør have en bestemt Mening derom. Jeg antager, at der vil blive forelagt det fornødne Materiale til at lede til Bedømmelsen af dette Punkt. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa denne Skat skal tilveiebringes i Kjøbenhavn, skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar man gaaer ud fra den Skatteindtægt, der ifølge de sidste Skattepaalæg foreligge, og deraf vil tage 3 pCt., saa vil man vel kunne faae de 540,000 Rb. udredet paa denne Maade, men derimod ville Inkassationsomkostningerne neppe derved indkomme, og endnu mere uvist er det,